

РЕШЕНИЕ

№ 6957

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 06.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8678** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано по жалба на Д. Т. Ч., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № 2153-21-274/09.08.2022г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което решение е оставена без уважение жалбата на посоченото лице срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, като неоснователна.

В жалбата се твърди, че в Разпореждане № [ЕГН]/06.07.2021г. са взети под внимание с малки неточности стойностите на осигурителния стаж и осигурителен доход до 31.03.2020г., евентуално до 12.04.2020г. т.е. до последния работен ден при последния работодател. Сочи се също така, че по други две образувани дела пред АССГ, а именно по адм.д. № 3446/2021г. и по адм.д. № 5858/2021г. жалбоподателката не е уведомена за постановените съдебни актове. Моли за преразглеждане на осигурителния стаж и за преизчисление на първоначално отпуснатата ѝ пенсия за 2020г.; 2021г. и 2022г.

При разглеждане на делото жалбата се поддържа лично от жалбоподателката и от адв. Б.. Моли се за преизчисление на отпуснатата пенсия по т.н. „нова формула“. Прилага изчисления на осигурителния стаж по оспореното решение.

Ответникът – директора на ТП на НОИ С. – град чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена отхвърлена като неоснователна.

СГП редовно призована не изпраща представител за участие в пробизводството.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заявление вх .№ 1023-21-500/31.03.2021 г. Д. Ч. е поискала да ѝ бъде преизчислена отпуснатата ѝ лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по чл. 102, ал. 1, т. 2 от КСО за придобития след пенсионирането ѝ осигурителен стаж и доход за периода след нейното последно преизчисление до 31.03.2021г. С Разпореждане № [ЕГН] от 06.07.2021 г. на длъжностно лице по ПО личната пенсия за ОСВ на жалбоподателката е преизчислена, считано от 01.04.2021 г. на основание чл. 102. ал. I. т. 2, ал. 3-5 от КСО. въз основа на наличните данни по чл. 5. ал. 4 от КСО в Регистъра на осигурените лица (Р.) за допълнително придобития осигурителен етаж и осигурителен доход, в периода след отпускането на пенсията, съответно след нейното последно преизчисляване. С разпореждането на жалбоподателката е зачетен осигурителен стаж от втора категория труд в размер на 13 години 10 месеца и 27 дни. осигурителен стаж от трета категория труд в размер на 24 години 10 месеца и 09 дни. На основание чл. 104 от КСО е зачетен общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд 42 години 02 месеца и 28 дни.

Срещу така издаденото разпореждане по реда на чл. 117 от КСО Д. Ч. е подала жалба, която е оставена без уважение като неоснователна с Решение № 2153-21-274/09.08.2022г. на директора на ТП на НОИ С. - град. За да отхвърли жалбата административният орган се е позовал на извършена проверка на доказателствата съдържащи се в пенсионната преписка, във връзка с направено искане от жалбоподателката процесното разпореждане да бъде коригирано в частта за осигурителен стаж за общия осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд и в частта за осигурителен доход след приключване на съдебните производства по обжалване на Решение № 2153-21-42/17.02.2021 г на директора на ТП на НОИ С.-град и Решение № 2153-21- 127/13.05.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град пред АССГ. При извършената проверка е установено, че жалбата до съда срещу Решение № 2153-21-42/17.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отменено Разпореждане № [ЕГН]/13.11.2020 г. е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес от оспорване с Определение № 1528/23.02.2022г. постановено по адм.д. № 3446/2021г., Трето отделение, бб състав, което е оставено в сила с Определение № 3460/12.04.2022г. на ВАС по адм. д. № 3059/2022г. Разпореждането от 13.11.2020г. е коригирано в частта на осигурителния доход с Разпореждане № [ЕГН]/18 от 09.03.2021г., срещу което подадената от Д. Ч. жалба е оставена без уважение като неоснователна с Решение № 2153-21- 127/13.05.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. Срещу посоченото решение е подадена жалба до съда, по която е образуваното адм.д. № 5858/2021г., е прекратено с протоколно определение № 99 от 06.06.2022г., поради оттегляне на жалбата, което не е обжалвано. При тези данни е прието, че Разпореждане № [ЕГН]/18 от 09.03.2021г. е влязло в сила на 14.06.2022г. и представлява стабилен административен акт с произтичащите от това последици.

С обжалваното в настоящото производство Решение № 2153-21-274/09.08.2022г. на директора на ТП на НОИ С. – град е прието, че разпореждането от 06.07.2021г., с което е преизчислена личната пенсия за ОСВ на Д. Ч. на основание чл. 102, ал. 1, т. 2, ал. 3-5 от КСО, считано от 01.04.2021г. е правилно и законосъобразно. Административният орган е приел, че правилно е определен положения осигурителен стаж в общ размер на 42 години, 02 месеца и 28 дни, като е зачетен и стажа в осигурител „Пентратек Билд“ ООД в размер на 12 календарни дни, през който период жалбоподателката е била в неплатен отпуск.

По делото са приети като доказателство представената административна преписка от ответника, както и направени от жалбоподателката изчисления с молби от 16.01.2023г. от 25.01.2023г. и от 13.03.2023г. Представени са и приети също издадена от ЕТ „РЕСТ Инженеринг – Чавдар Спасов“ служебна бележка; копия от отделни страници от трудовата книжка на жалбоподателката и справка -данни за осигуряването на жалбоподателката за период от 01.01.2019г. до 31.03.2023г. на ТД на НАП С..

По делото е прието заключение на ССЕ за общия размер на осигурителния стаж и на осигурителния доход на жалбоподателката, натрупан респективно получен през целия живот до 06.07.2021г., който следва да се вземе предвид при изчисляване размера на пенсията ѝ до 06.07.2023г. Предвид оспорване на така приетото заключение от жалбоподателката е допусната тройна съдебно -счетоводна експертиза, която с определение на съда № 6304/24.07.2023г. по мотиви изложени в същото е заличена, а искането за допускане на допълнителна такава е оставено без уважение.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № 2153-21-274/09.08.2022г.на директора на ТП на НОИ С. - град е връчено на жалбоподателя на 29.08.2022 г.

Жалбата срещу решението на директора на Териториално поделение на НОИ-С. до съда, е подадена чрез административния орган, на 12.09.2022 г. от активно процесуално легитимирано лице, което е адресат на издаденото решение от ответната страна, и чиито права и законни интереси са засегнати от същото. Оспорването е осъществено в законоустановения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, същото е надлежно упражнено, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК - издаден ли е акта от компетентен орган, в писмена форма, спазени ли са материалноправните и административнопроизводствените правила; актът съобразен ли е с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ – С. град, който е материално и териториално компетентния орган да разгледа жалбата срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на основание 117, ал. 3 от КСО и съгласно приложена по делото Заповед № 1712/17.08.2015г., като потвърденото с посоченото решение разпореждане също е издадено от длъжностно лице определено от ръководителя на ТП на НОИ С. град, със Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. издадена при условията на заместване от П. П., оправомощена със Заповед № 1016-40-772/18.07.2017 на подуправителя на НОИ, да изпълнява правомощията на директора на ТП на НОИ – С. град, при отсъствието му, поради разрешен платен годишен отпуск за периода 30.11.2018г. до 05.12.2018г., съгласно приложена Заповед № 29426/28.11.2018г. на управителя на НОИ. Заповед № 1016-40-772/18.07.2017, с която П. П. е определена да изпълнява правомощията на директор на ТП на НОИ – С. - град в случай на негово отсъствие е издадена от подуправителя на НОИ, изпълняващ функциите на управител на основание чл. 37, ал. 3 от КСО в периода от 5.5.2017г., когато с Решение прието от 44-то Народно събрание

е освободен Б. П. като управител на НОИ до 19.9.2017г., когато с Решение прието от 44-то Народно събрание е избран И. И. за управител на НОИ. Налице е надлежно упълномощаване и упражняване на установената от закона компетентност по издаване на оспореното решение, както и на потвърденото с него разпореждане. При тези данни съдът намира, че както оспореният административен акт, така и разпореждането потвърдено с този акт са издадени от компетентен орган. Решението е в писмена форма и съдържа подробни мотиви както от фактическа, така и от правна страна. В него подробно са описани установените по преписката обстоятелства и са посочени приложимите правни норми.

Съдът не констатира в хода на административното производство, както при постановяване на оспореното решение, така и на потвърденото с него разпореждане, да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В сезиращата съда жалба не са изложени конкретни възражения относно незаконосъобразността на оспореното решение. Изложените в жалбата твърдения, че по другите две образувани дела пред АССГ, по нейни жалби а именно по адм.д. № 5858/2021г. и по адм.д. № 3446/2021г. не е уведомена за постановените съдебни актове, са неоснователни, доколкото по първото, дело при нейно лично присъствие и изявление за оттегляне на жалбата производството е прекратено, видно от протоколно определение приложено на лист 160 от делото, а по второто - след надлежно уведомяване е разгледана подадената от Д. Ч. частна жалба срещу Определение № 1528/23.02.2022г. /лист 137 от делото/. В жалбата до съда и в представените по делото молби са изложени твърдения свързани с преходно издадени разпореждания и решения, които не биха могли да бъдат предмет на проверка за законосъобразност в хода на настоящото производство, още повече, че по част от тях е извършван първоинстанционен и касационен контрол за законосъобразност, приключил с влязли в сила съдебни актове. В тази връзка съдът приема, че определения с Разпореждане № [ЕГН]/18 от 09.03.2021г. размери на осигурителен стаж и доход на жалбоподателката следва да се приемат за безспорно установени с влязъл в сила друг административен акт и същите са извън предмета на настоящия спор.

От данните по делото се установява, че по подадено от жалбоподателката заявление за преизчисление на отпуснатата ѝ пенсия е издадено процесното разпореждане, с което личната ѝ пенсия за ОСВ е преизчислена считано от 01.04.2021г. на основание чл. 102, ал. 1, т. 2, ал. 3-5 от КСО, въз основа на наличните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р. за допълнително придобития осигурителния стаж и осигурителен доход, в периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията, като е зачетен общ осигурителен стаж, превърнат в трета категория труд в размер на 42 години 02 месеца и 28 дни и е включен стажа до 31.03.2021г. по данни от Р. подадени от „Пентратек Билд“ ООД от 01.04.2020г. до 12.04.2020г. /12/ дни.

Предмет на оспорване в настоящото производство е преизчисляването на пенсия на жалбоподателката за ОСВ на основание чл. 102, ал. 1, т. 2, ал. 3-5 от КСО считано от 01.04.2021г., въз основа на наличните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р. с допълнително придобития осигурителния стаж и осигурителен доход и обхващат единствено периода след отпускането, съответно след последното преизчисляване на пенсията.

Разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване създава право на лицата, на които е отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност поради общо заболяване и за инвалидност поради трудова злополука или професионална болест, да поискат преизчисляване на пенсията си за придобит

осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, ако това е по-благоприятно за тях. Преизчисляването на пенсията се извършва по реда на чл. 70 от КСО, съответно чл. 75 - чл. 77 от КСО, за осигурителен стаж, придобит след пенсионирането. Съгласно чл.102, ал. 3 от КСО заявление за преизчисляване на пенсията по ал. 1, т. 2 може да подаде всяко лице с допълнително придобит осигурителен стаж и осигурителен доход след пенсионирането, съответно след последното преизчисляване на пенсията. Преизчисляването се извършва ежегодно, от първо число на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението, като се вземат предвид данните по чл. 5, ал. 4, т. 1, а за самоосигуряващите се лица – данните за внесените осигурителни вноски, които се отнасят за времето до края на месеца на подаване на заявлението и които са налични в информационната система на Националния осигурителен институт.

В същият смисъл е и подзаконовото правило, обективизирано в разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от НПОС, съгласно което при представяне и на осигурителен доход за стажа, придобит след пенсионирането, пенсията се преизчислява, ако това е по-благоприятно за лицето.

Правната възможност на чл. 21, ал. 2 от НПОС е свързана с полагането на допълнителен стаж след отпускане на пенсията, като нормотворецът е посочил, че преизчисляването на отпуснатата пенсия е обусловено от предпоставката да е по-благоприятно за лицето. Така възприета и тълкувана правната норма сочи, че се касае за възникнало и упражнено вече право на пенсиониране, във връзка с което е отпусната пенсия, която може да бъде променяна при предпоставките на кодекса в случай, че новополучаващият се размер е по-благоприятен за лицето, носител на субективното право.

С потвърденото с решението на директора на ТП на НОИ разпореждане на основание чл. 104 от КСО е зачетен общ осигурителен стаж превърнат в трета категория труд 42 години 02 месеца и 28 дни., като е включен стажа до 31.03.2021г. по данни в Р., подадени от „Пентратек Билд“ ООД от 01.04.2020г. до 12.04.2020г. /12 дни/, а за периода 13.04.2020-01.04.2021г. е посочено, че в Р. няма данни за осигурителен стаж. Отбелязано е също така, че в 01.04.2020г. до 12.04.2020г. Д. Ч. е била в неплатен отпуск зачетен от ПО за осигурителен стаж. При преизчислението не е променян дохода, от който е изчислен индивидуалният коефициент /ИК/ 1,362 и размера на пенсията при преизчислението ѝ на основание чл. 102, ал. 11 от КСО от 01.04.2020г. с влязлото в сила Разпореждане № [ЕГН]/18 от 09.03.2021г., тъй като времето на неплатен отпуск се зачита за осигурителен стаж, но не участва в дохода за изчисляване на ИК. С разпореждането от 06.07.2021г. единствено е увеличен с 12 дни зачетеният при преизчислението от 01.04.2020г. осигурителен стаж от трета категория труд, с който общият осигурителен стаж на Д. Ч., превърнат към трета категория по реда на чл. 104 от КСО е определен на 42 години, 2 месеца и 28 дни. Допълнително зачетеният осигурителен стаж не води до промяна в размера на пенсията, тъй като със същия не се получава пълен месец. Съгласно чл. 70, ал. 1 от КСО при определяне размера на

пенсията се следва процент само за годините и месеците осигурителен стаж, но не и за дните, зачетени за осигурителен стаж. С определение на съда № 6304/24.07.2023г. изрично са дадени указания да конкретизира възраженията си относно допълнително придобития стаж и доход, като такива не са направени. Същевременно в данните от приетото по делото заключение на ССЕ за относимия към предмета на спора период а именно 01.04.2020г. до 12.04.2020г. въпросните 12 дни са посочени в определения осигурителен стаж, видно от Приложение 1 към заключението, без да са посочени като зачетени дни, при определяне на осигурителния доход, видно от Приложение 2 към същото заключение. Същите не фигурират като отработени дни и в представената от жалбоподателя Справка - данни за осигуряване от ТД на НАП С., приложена на лист 284 от делото за м. 04. 2020г., като тази справка потвърждава и изложената констатация в оспореното решение на директора на ТП на НОИ, че от 13.04.2020г. до 01.04.2021г. няма данни за осигурителен стаж на жалбоподателката в Р.. Съгласно чл. 40, ал. 1 от НПОС осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, също не представя доказателства, които да оборят посочените данните, на които се е позовал административният орган, при определянето на осигурителния стаж, при преизчисляването на пенсията за осигурителен стаж, придобит след пенсионирането. Неоснователна се явява и претенцията на жалбоподателката за преизчисление на отпуснатата ѝ пенсия по реда на чл. 70, ал. 7 и ал. 8 от КСО, доколкото този ред е приложим за пенсии отпуснати след 31.12.2018г., а от данните по делото се установява, че пенсията на жалбоподателката за ОСВ е отпусната преди тази дата а именно от 26.09.2018г.

По изложените съображения, съдът намира, че обжалваното решение № 2153-21-274/09.08.2022г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което решение е оставена без уважение жалбата на Д. Ч. срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване не противоречи на материално правни разпоредби. Същото като издадено, при правилно приложение на закона и в съответствие с целта на закона, следва да бъде потвърдено, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал. 3 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 24, ал. 3 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 3 от КСО във вр. с чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. Ч. от [населено място], срещу Решение № 2153-21-274/09.08.2022г. на директора на ТП на НОИ С. – град, с което оставена без уважение жалбата ѝ срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.07.2021г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Д. Т. Ч., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ – С. сумата 100 лв. / сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК

Решението може да се обжалва от страните с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: